

ÚSTAVA

Cirkvi adventistov siedmeho dňa

ÚSTAVA

Cirkvi adventistov siedmeho dňa

PLATNÁ OD: 10. 3. 2024

OBSAH

Preambula.....05

Časť I.

Základné ustanovenia05

Poslanie cirkvi a jej úlohy.....06

Spolupráca so svetovou

Cirkvou adventistov siedmeho dňa.....08

Cirkev a štát09

Časť II.

Členovia a pracovníci cirkvi 10

Hlava prvá

Členovia cirkvi 10

Vznik členstva 10

Práva člena..... 11

Dobrovoľný zväzok vyplývajúci

z členstva v cirkvi..... 11

Následky porušenia povinností

vyplývajúcich zo zásad členstva 12

Zánik členstva v cirkvi..... 12

Hlava druhá

Duchovenský a iní pracovníci cirkvi..... 13

Duchovenský pracovníci..... 13

Predpoklady na udelenie

poverenia a povolenia 14

Povinnosti duchovenských pracovníkov 15

Ostatní pracovníci cirkvi 16

Časť III.

Vnútorne pomery cirkvi	17
------------------------------	----

Hlava prvá

Organizácia cirkvi	17
Základné princípy organizácie	17
Orgány a predstavitelia cirkvi	17
Inštitúcie cirkvi	19

Hlava druhá

Voľby v cirkvi	20
Výkon volebného práva	20
Výber kandidátov	20
Hlasovanie	21
Kooptácia	24

Hlava tretia

Rokovanie a rozhodovanie orgánov cirkvi	25
Náprava nesprávnych rozhodnutí.....	27

Časť IV.

Pôsobnosť orgánov cirkvi.....	28
-------------------------------	----

Hlava prvá

Združenie	28
Konferencia združenia.....	28
Výbor združenia	33
Predstavitelia združenia	37

Hlava druhá

Zbor	38
------------	----

Časť V.

Hospodárenie cirkvi a jeho kontrola	39
Základné ustanovenia	39
Hospodárenie zboru	41
Kontrola hospodárenia.....	41

Časť VI.

Právne pomery cirkvi	42
----------------------------	----

Časť VII.

Záverečné ustanovenia	44
-----------------------------	----

ZÁKLADNÉ VIEROUČNÉ ZÁSADY

Cirkvi adventistov siedmeho dňa	46
--	-----------

ÚSTAVA

Cirkvi adventistov siedmeho dňa

Preambula

Túto Ústavu vyhlasujeme preto, aby sme potvrdili, že
– považujeme za nevyhnutné bližšie upraviť záležitosti vnútorného života cirkvi tak, aby boli v súlade s učením Biblie

– považujeme sa za súčasť svetového spoločenstva Cirkvi adventistov siedmeho dňa (Seventh-day Adventist Church), preto sa táto Ústava musí vykladať vždy v súlade so zásadami zakotvenými v Cirkevnej príručke a v Pracovných predpisoch Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa (Working Policy)

– chceme mať túto Ústavu a k nej ako jej neoddeliteľnú súčasť pripojené Základné vieroučné výroky Cirkvi adventistov siedmeho dňa v platnom znení za základné dokumenty Cirkvi adventistov siedmeho dňa a ustanoviť ich záväznosť pre všetkých jej členov, orgány, predstaviteľov a inštitúcie.

Časť I.

Základné ustanovenia

čl. 1

(1) Cirkev adventistov siedmeho dňa, Slovenské združenie (ďalej len „cirkev“) je kresťanské spoločenstvo veriacich, ktorí dobrovoľne prijali a prežívajú vyznanie viery formulované v Základných

vieroučných výrokoch Cirkvi adventistov siedmeho dňa, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Ústavy ako jej príloha č.1.

(2) Cirkev je štátom uznanou a registrovanou cirkvou v zmysle zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností, ktorá pôsobí na území Slovenskej republiky.

(3) Organizačnú štruktúru cirkvi tvoria tieto organizačné jednotky:

- a) zbory ako miestne spoločenstvá veriacich
- b) Cirkev adventistov siedmeho dňa, Slovenské združenie (ďalej len „združenie“) ako zväzok zborov
- c) Česko-Slovenská únia združení (ďalej len „únia“), ktorú tvoria České, Moravskosliezske a Slovenské združenie, ktorá sústreďuje ústredné orgány cirkvi, a to konferenciu únie, výbor únie, únijnú radu a predstaviteľov únie.

(4) Sídлом Cirkvi adventistov siedmeho dňa, Slovenské združenie je Bratislava, Cablkova 3, 821 04 Bratislava.

čl. 2

Poslanie cirkvi a jej úlohy

(1) Cirkev vychádza z Božieho zjavenia v Písme svätom, ktoré vrcholí v evanjelijnej zvesti Novej zmluvy, a je pokračovateľkou reformačného úsilia našich

predkov. Vyznáva vieru v Boha Otca, Syna a Ducha Svätého. Prijíma Ježiša Krista za svojho jediného Pána a Spasiteľa a chce ho z vďačnosti a lásky vo všetkom poslúchať a nasledovať. Uznáva platnosť Desatora Božích prikázaní, na základe ktorého zachováva siedmy deň – sobotu – ako deň odpočinku ustanovený Bohom. Jej pravidlom viery a života je Písmo sväté – Stará zmluva a Nová zmluva.

(2) Základnou úlohou, právom a povinnosťou cirkvi je zvestovať večné evanjelium nášho Pána a Spasiteľa, vyzývať všetkých ľudí, aby sa stali učeníkmi Ježiša Krista, prijali ho za svojho osobného Spasiteľa a Pána a pripojili sa k jeho cirkvi. Viest ich, aby sa pripravovali na jeho skorý druhý príchod, ako je to symbolicky vyjadrené v poslanstve troch anjelov v 14. kapitole knihy Zjavenie Jána.

(3) Cirkev sa usiluje najmä zvestovať Božie slovo, hlásať spôsob života podľa evanjelia, naplňovať náboženské potreby veriacich, konať kresťanskú dobročinnosť a službu rôznymi formami.

(4) V snahe dosiahnuť tento cieľ cirkev vykonáva najmä náboženské obrady a programy, katechetickú, pastoračnú, evanjelizačnú, zdravotnú, osvetovú, ekologickú, výchovnú, dobročinnú, kultúrnu a verejno-informačnú činnosť, podporuje vzájomnú toleranciu, mier, bratstvo a kresťanskú lásku medzi ľuďmi všetkých vyznaní, národov, národností a rás, obhajuje občianske práva a slobody, najmä slobodu svedomia a náboženského vyznania a chráni svoje dobré meno a povesť.

(5) Na splnenie svojho poslania a úloh cirkev ďalej využíva

- a) tlač, periodické a neperiodické publikácie
- b) rozhlasové, televízne, internetové a ďalšie typy mediálnych programov, ktoré vytvára a šíri sama alebo prostredníctvom na to oprávnených subjektov
- c) kurzy, prednášky, školenia a vzdelávacie programy
- d) kultúrne, vzdelávacie, výchovné, zdravotnícke, sociálne, charitatívne a humanitárne inštitúcie a zariadenia, ktoré zriaďuje a prevádzkuje alebo využíva iné zariadenia zriadené inými subjektmi s ich súhlasom.

čl. 3

Spolupráca so svetovou Cirkvou adventistov siedmeho dňa

(1) Cirkev je súčasťou svetovej Cirkvi adventistov siedmeho dňa (Seventh-day Adventist Church), podieľa sa bezprostredne, najmä slobodnou účasťou svojich členov, na práci jej orgánov, uskutočňuje svoje programy v súlade s jej programami, hmotne a morálne podporuje celosvetovú Cirkev adventistov.

(2) Cirkev je vo vieroučných otázkach viazaná predovšetkým Písmom svätým. V otázkach cirkevno-organizačných a cirkevno-právnych uznáva vyššie orgány celosvetovej cirkvi, predovšetkým Generál-

nu konferenciu Cirkvi adventistov siedmeho dňa a orgány príslušnej územnej divízie Generálnej konferencie, ktorou je Intereurópska divízia a orgány Česko-Slovenskej únie Cirkvi adventistov siedmeho dňa so sídlom v Prahe.

(3) Orgány združenia sa starajú o to, aby vnútorné predpisy cirkvi, vrátane Ústavy cirkvi, boli v súlade s Ústavou únie a predpismi vydávanými vyššími orgánmi svetovej Cirkvi adventistov siedmeho dňa, predovšetkým Cirkevnou príručkou (Church Manual) a Pracovnými predpismi Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa (Working Policy).

čl. 4

Cirkev a štát

(1) Cirkev spravuje vlastné záležitosti slobodne a nezávisle od štátu, pritom sa riadi vlastnými vnútornými predpismi; spoluprácu so štátnymi orgánmi a inštitúciami v záujme rozvoja ľudskej osobnosti, zachovania slobody svedomia a všeobecného dobra považuje za užitočnú a podporuje ju.

(2) Vo vzťahu k štátu cirkev dbá o to, aby práva veriacich, cirkví a náboženských spoločností boli zaručené Ústavou štátu a zákonmi, efektívne chránené štátnou mocou a aby neboli podrobované iným obmedzeniam než tým, ktoré sú v právnom štáte nevyhnutné, ako je to stanovené aj v zmluve 250/2002 Z.z. medzi Slovenskou republikou a registrovanými cirkvami a náboženskými spoločnosťami, ktorej je cirkev signatárom.

(3) Cirkev sa usiluje najmä o to, aby mal každý zabezpečenú slobodu svedomia a vyznania a aby tým, ktorí o to žiadajú, bola daná skutočná i zákonom garantovaná možnosť svätiť sobotu ako bohoslužobný deň odpočinku podľa Písma svätého od piatkového do sobotného západu slnka a konať náboženské obrady.

(4) Cirkev dbá o to, aby bolo uznané právo každého člena uplatňovať výhrady vo svedomí podľa vieroučných a mravoučných zásad cirkvi.

Časť II. Členovia a pracovníci cirkvi

Hlava prvá Členovia cirkvi

čl. 5

Vznik členstva

(1) Členom cirkvi sa môže stať každý vekovo a rozumovo spôsobilý človek, ktorý dobrovoľne a na základe slobodného rozhodnutia vyznáva a prakticky prežíva poslanie, úlohu a životný štýl, ktorý cirkev prijala.

(2) Členstvo v cirkvi vzniká rozhodnutím zboru na základe žiadosti o prijatie za člena, spravidla obradom krstu ponorením, výnimočne na základe vyznania viery, ak bol žiadateľ už v minulosti pokrstený ponorením.

(3) Každý člen cirkvi je súčasne členom niektorého zboru.

čl. 6

Práva člena

(1) Každý člen cirkvi má právo za rovnakých podmienok plne sa podieľať na jej živote a činnosti, predovšetkým sa zúčastňovať na zhromaždeniach, obradoch a programoch konaných cirkvou.

(2) Každý člen cirkvi, proti ktorému nie je zavedené disciplinárne konanie, má právo voliť a byť volený do orgánov cirkvi, vykonávať funkcie, ktorými je poverený a vystupovať v zborových zhromaždeniach.

(3) Člen cirkvi má právo obracať sa na orgány cirkvi s podnetmi a sťažnosťami; ak nie je s ich vybavením spokojný, môže sa so žiadosťou o preskúmanie obrátiť na najbližší vyšší výkonný orgán cirkvi.

čl. 7

Dobrovoľný zväzok vyplývajúci z členstva v cirkvi

Každý člen cirkvi je zaviazaný usilovať sa svojimi schopnosťami a možnosťami naplniť poslanie cirkvi, dodržiavať túto Ústavu, vnútorné predpisy cirkvi a rozhodnutia jej orgánov, morálne i materiálne cirkev podporovať finančnými alebo hmotnými darmi, dôstojne reprezentovať svoju vieru i cirkev a podľa svojich síl a schopností sa zúčastňovať na živote zboru a programoch cirkvi. Nikto nemá nárok

na vrátenie poskytnutých finančných či hmotných darov cirkvi ani na podiel z majetku cirkvi.

čl. 8

Následky porušenia povinností vyplývajúcich zo zásad členstva

(1) Nedodržanie povinností vyplývajúcich zo zásad členstva v cirkvi musí byť s členom prerokované a musí mu byť poskytnutá možnosť, aby vysvetlil a obhájlil svoje konanie. Porušenie povinností člena cirkvi prerokuje v súlade s predpismi cirkvi príslušný cirkevný zbor, ktorého je členom, porušenie povinností duchovenských pracovníkov prerokuje orgán, ktorý im udelil poverenie alebo povolenie k duchovenskej službe.

(2) Ak je dokázané porušenie povinností člena a ak na nápravu nestačí alebo k nej nevedie bratské napomenutie, má zbor začať disciplinárne konanie a to jedným z dvoch spôsobov:

- a) hlasovaním o disciplinárnom opatrení
- b) hlasovaním o zbavení členstva

(3) Podrobnosti stanovuje Cirkevná príručka, Príručka pre kazateľov a Príručka duchovenskej služby.

čl. 9

Zánik členstva v cirkvi

(1) Členstvo v cirkvi zaniká:

- a) vystúpením člena z cirkvi na vlastnú žiadosť

b) zbavením členstva v cirkvi

c) úmrtím

(2) Zánik členstva nezakladá právo bývalého člena alebo iných osôb na vrátenie finančných alebo hmotných príspevkov a darov cirkvi alebo na podiel z majetku cirkvi.

čl. 10

Cirkevná príručka podrobnejšie upravuje, kto a za akých podmienok môže byť prijatý za člena cirkvi, právomoci cirkevných orgánov rozhodovať o zavedení disciplinárneho opatrenia a o zbavení členstva a o opravných prostriedkoch proti takýmto rozhodnutiam.

Hlava druhá Duchovenský a iní pracovníci cirkvi

čl. 11

Duchovenský pracovníci

(1) Duchovenský pracovník cirkvi je jej člen, ktorý je držiteľom platného poverenia alebo povolenia na duchovenskú službu a spravidla je v pracovnom pomere k niektorej organizačnej jednotke cirkvi.

(2) Poverenie alebo povolenie na duchovenskú službu môže byť udelené výborom združenia, a to na funkčné obdobie výboru, najdlhšie do najbližšej konferencie.

(3) Poverenie na duchovenskú službu môže byť

udelené len ordinovanému kazateľovi; ostatným duchovenským pracovníkom (neordinovaným kazateľom, vrátane kazateľov v nástupnej praxi) je udeľované povolenie na duchovenskú službu.

(4) Orgán, ktorý je oprávnený udeľovať poverenia alebo povolenia, ich môže tiež odňať, ak došlo k strate predpokladov potrebných na ich udelenie. V prípade odňatia poverenia alebo povolenia k duchovenskej službe z dôvodov porušenia povinností duchovenského pracovníka vyplývajúcich z vnútorných predpisov cirkvi (hlavne pracovných predpisov GK, Cirkevnej príručky), je zbor, ktorého je duchovenský pracovník členom, povinný túto skutočnosť prerokovať a vyvodit' z nej patričné disciplinárne dôsledky v zmysle Cirkevnej príručky.

(5) Podmienky služby duchovenských pracovníkov upravuje Príručka duchovenskej služby, Príručka pre kazateľa a ďalšie vnútorné smernice cirkvi.

(6) Na duchovenskej službe sa v rozsahu stanovenej Príručkou duchovenskej služby podieľajú aj biblickí pracovníci. Predpoklady pre výkon služby biblických pracovníkov bližšie upravuje Príručka duchovenskej služby.

čl. 12

Predpoklady na udelenie poverenia a povolenia

(1) Poverenie alebo povolenie na duchovenskú službu môže byť udelené len členovi cirkvi, ktorý preukazuje lásku k Bohu a jeho slovu, hlbokú vie-

ru, splňa duchovné, mravné a intelektuálne predpoklady, získal požadované teologické vzdelanie a má vnútornú istotu povolania k duchovenskej službe. Udeliť povolenie k duchovenskej službe je výnimočne možné aj duchovnému, ktorý je aktívnym študentom teológie v adventistickom vzdelávacom systéme, aj keď nemá ukončené teologické vzdelanie.

(2) Ordinovaným kazateľom sa môže stať duchovenský pracovník, ktorý úspešne absolvoval nástupnú prax a výbor únie – na návrh výboru združenia – vyslovil súhlas s jeho ordináciou.

čl. 13

Povinnosti duchovenských pracovníkov

(1) Duchovenskí pracovníci sú okrem povinností vyplývajúcich z členstva v cirkvi povinní vykonávať svedomite duchovenskú službu, aktívne plniť uložené úlohy, rozvíjať predpoklady na výkon duchovenského povolania, prehlbovať si vedomosti najmä účasťou na kurzoch, seminároch a školeniach organizovaných cirkvou. V občianskom živote sú povinní zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dobré meno cirkvi i pracovníka osobne.

(2) Duchovenskí pracovníci sú povinní pri výkone svojej služby dodržiavať Príručku pre kazateľa, Príručku duchovenskej služby, vnútorné smernice cirkvi, rešpektovať rozhodnutia orgánov cirkvi a riadiť sa nimi. Porušenie každej z menovaných povinností duchovenským pracovníkom je považo-

vané za vážne porušenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru s príslušnými pracovnoprávnymi dôsledkami.

(3) O porušení povinností duchovenského pracovníka a o sporoch medzi duchovenským pracovníkom a cirkvou vyplývajúcich z pracovného pomeru duchovenského pracovníka k cirkvi, rozhoduje výbor združenia na návrh výboru kazateľského oddelenia, v prípade menej závažného porušenia povinností duchovenského pracovníka predseda združenia, po predchádzajúcom schválení výborom kazateľského oddelenia. Príručka duchovenskej služby stanoví i ďalšiu právomoc a pôsobnosť orgánov a predstaviteľov cirkvi vo veciach pracovného (služobného) pomeru duchovenského pracovníka k cirkvi.

čl. 14

Ostatní pracovníci cirkvi

Organizačné jednotky cirkvi zamestnávajú v pracovnom pomere ďalších pracovníkov, predovšetkým členov cirkvi. Práva a povinnosti vyplývajúce z tohto pracovného pomeru sa riadia platnými právnymi predpismi, pracovnou zmluvou a vnútornými predpismi cirkvi.

Časť III. Vnútorne pomery cirkvi

Hlava prvá Organizácia cirkvi

čl. 15

Základné princípy organizácie

- (1) Zdrojom autority cirkvi sú rovnakou mierou všetci jej členovia.
- (2) Cirkev je organizovaná od najnižších článkov po najvyššie na zastupiteľskom (delegačnom) princípe a na princípe zodpovednosti výkonných orgánov zhromaždeniam veriacich alebo ich delegátov.
- (3) Zhromaždenie veriacich alebo ich delegátov na jednotlivých stupňoch (pracovné zhromaždenie) ustanovuje predovšetkým voľbou na určitú dobu výkonné orgány a predstaviteľov cirkvi, poveruje ich správou cirkevných záležitostí, ukladá im úlohy a kontroluje ich splnenie, a berie ich na zodpovednosť.

čl. 16

Orgány a predstavitelia cirkvi

- (1) Orgány cirkvi na jednotlivých stupňoch organizácie sú:
 - a) pracovné zhromaždenia, a to
 - aa) pracovné zhromaždenie zboru, ktoré tvoria všetci členovia miestneho zboru,

kazateľ ustanovený orgánom združenia, prípadne zúčastnení predstavitelia združenia a únie

ab) konferencia združenia, ktorú tvoria delegáti zborov, členovia výboru združenia, poverení členovia výboru únie, duchovenskí pracovníci s poverením, ktorí sú zamestnancami združenia, delegáti inštitúcií zriadených združením, ktorí boli menovaní výborom združenia, predseda, tajomník a hospodár únie a zúčastnení poverení zástupcovia príslušnej divízie a Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa

- b) výkonné orgány (ďalej len „výbory“), a to
 - ba) výbor zboru
 - bb) výbor združenia

(2) V mene cirkvi vystupujú a konajú jej predstavitelia

- a) zboru: kazateľ ustanovený výborom združenia a starší alebo vedúci zboru volený pracovným zhromaždením zboru v rozsahu kompetencií, ktoré prislúchajú zboru podľa čl. 33 a 37 tejto Ústavy
- b) združenia: predseda združenia, tajomník združenia a hospodár združenia, ktorí sú volení konferenciou združenia, v rozsahu kompetencií, ktoré prislúchajú združeniu podľa čl. 32 a 37 tejto Ústavy

(3) Predstaviteľ vyššieho orgánu cirkvi má právo predsedáť zasadaniam výborov nižších orgánov cirkvi a hlasovať ako ich člen. V prípade pracovných zhromaždení zborov a rokovaní výborov zborov môže hlasovať, len ak mu príslušné pracovné zhromaždenie alebo výbor zboru udelí hlasovacie právo.

(4) Členovia orgánov cirkvi (hlavne členovia výborov, predstavitelia združenia), vedúci inštitúcií zriadených cirkvou ako aj vedúci pomocných výborov, podvýborov a oddelení sú povinní dodržiavať túto Ústavu, vnútorné predpisy cirkvi, etický kódex a rozhodnutia jej orgánov, riadiť sa zásadami členstva formulovanými v Základných vieroučných výrokoch Cirkvi adventistov siedmeho dňa a vykonávať svoju funkciu osobne s nevyhnutnou lojalitou a dôslednosťou. Členom orgánu môže byť len osoba svojprávnna.

(5) Funkcia člena orgánu (hlavne člena výboru alebo predstaviteľa združenia), ako aj vedúcich pomocných výborov, podvýborov a oddelení zaniká uplynutím funkčného obdobia, odstúpením, odvolaním alebo úmrtím. Funkcia predstaviteľov združenia zaniká taktiež dňom účinnosti voľby nových predstaviteľov združenia. Funkčné obdobie výboru združenia sa predlžuje do času, pokiaľ konferencia združenia zvolí nový výbor.

čl. 17

Inštitúcie cirkvi

(1) Na to, aby cirkev efektívne realizovala niektoré svoje programy a dosahovala vytýčené ciele, jej or-

gány zriaďujú, vytvárajú a zakladajú pomocné organizácie, zariadenia, nadácie, neziskové organizácie a podobné inštitúcie (ďalej len „inštitúcie cirkvi“).

(2) Inštitúcie cirkvi vykonávajú svoje poslanie na základe dokumentu, ktorým ich cirkev zriadila (ďalej len „zriaďovacia listina“). Zriaďovacia listina musí obsahovať názov, sídlo, právny status, ideový zámer, program, organizačnú štruktúru, spôsob financovania, hospodárenia, ustanovovanie, spôsob jej zániku a majetkového vysporiadania.

(3) Inštitúciu cirkvi ako právnickú osobu môže zriadiť a zrušiť výbor združenia po predchádzajúcom súhlase výboru únie.

Hlava druhá Volby v cirkvi

čl. 18

Výkon volebného práva

Volebné právo uplatňuje člen cirkvi na pracovnom zhromaždení. Na pracovnom zhromaždení zboru vykonáva člen volebné právo priamo. Na pracovnom zhromaždení konferencie združenia vykonáva člen cirkvi volebné právo nepriamo prostredníctvom delegátov. Zastúpenie je neprípustné.

čl. 19

Výber kandidátov

(1) Kandidátov na členstvo vo výboroch, na jed-

notlivé služobnosti a predstaviteľov navrhuje menovací výbor zvolený príslušným pracovným zhromaždením.

(2) Každý člen pracovného zhromaždenia je oprávnený predniesť menovaciemu výboru svoje návrhy a pripomienky.

(3) Menovací výbor predkladá návrhy kandidátov pracovnému zhromaždeniu len na základe predchádzajúceho súhlasu kandidáta.

čl. 20

Hlasovanie

(1) Hlasovanie počas pracovného zhromaždenia konferencie združenia je platné, ak je zúčastnená nadpolovičná väčšina zaregistrovaných delegátov. Pre hlasovanie počas pracovného zhromaždenia zboru platia ustanovenia Cirkvej príručky.

(2) Zvyčajný spôsob hlasovania je zdvihnutím ruky. Zástupné hlasovanie alebo hlasovanie listom je neprípustné.

(3) Návrh je prijatý, ak získa väčšinu platných hlasov, ak nie je pre určité prípady stanovené inak. Hlasy členov, ktorí sa zdržali hlasovania, sa nepočítajú. Toto ustanovenie platí aj pre zasadania výboru združenia.

(4) Tajné hlasovanie nariadi predsedajúci, ak tak rozhodne pracovné zhromaždenie.

(5) Predsedajúci je povinný urobiť vhodné opatre-

nia na riadne sčítanie hlasov, prípadne na zais-
tenie tajnosti hlasovania.

- (6) Na zvolenie predstaviteľov združenia vrátane vedúcich oddelení na plný úväzok počas konferencie združenia je potrebné:
 - a) na prvú voľbu nadpolovičná väčšina platných hlasov všetkých zúčastnených osôb oprávnených hlasovať,
 - b) na druhú opätovnú voľbu na ďalšie obdobie do tej istej služobnosti 60 % platných hlasov všetkých zúčastnených osôb oprávnených hlasovať,
 - c) na tretiu a každú ďalšiu opätovnú voľbu na ďalšie volebné obdobie do tej istej služobnosti 70 % platných hlasov všetkých zúčastnených osôb oprávnených hlasovať.
- (7) Ak nebude navrhnutý kandidát zvolený, predloží menovací výbor nový návrh.
- (8) Pokiaľ je nutné a situácia si to vyžaduje v medziobdobí zasadania výborov, pripúšťa sa rozhodovanie (ďalej len ako rozhodovanie per rollam) s využitím technických prostriedkov. Osoba oprávnená zvolať zasadnutie výboru zašle návrh rozhodnutia každému členovi výboru na jeho e-mailovú adresu. Návrh rozhodnutia je doručený členovi výboru, akonáhle bol odoslaný na jeho e-mailovú adresu. Návrh rozhodnutia obsahuje aj lehotu určenú pre vyjadrenie člena výboru, ktorá nemá byť spravidla kratšia

ako 3 dni od doručenia návrhu rozhodnutia. Ak nedoručí člen výboru v stanovenej lehote súhlas s návrhom rozhodnutia, platí, že s návrhom nesúhlasí. Rozhodnutie je platné a prijaté, ak väčšina hlasov členov, ktorým bol návrh per rollam zaslaný, s týmto návrhom súhlasí. Rozhodnutie prijaté per rollam oznámi osoba oprávnená k zvolaniu výboru všetkým členom výboru bez zbytočného odkladu odo dňa jeho prijatia.

- (9) Ak výbor prijíma rozhodnutia mimo zasadnutia per rollam s využitím technických prostriedkov prostredníctvom videokonferencie, predseda výboru zašle členom výboru pozvánku obsahujúcu program rokovania, návrh rozhodnutia a adresu (odkaz) na pripojenie sa k videokonferencii na e-mailové adresy členov výboru, ktoré nechali členovia výboru zapísať do zoznamu členov výboru. Pozvánka obsahuje aj prihlasovacie údaje na videokonferenciu. Pripojenie členov výboru musí byť zabezpečené a ich prístup k videokonferencii je chránený heslom a oprávnením na prístup od predsedu výboru. Na zasadnutí výboru, ktoré sa koná prostredníctvom videokonferencie, sa hlasovanie uskutočňuje prostredníctvom technických prostriedkov videokonferencie (povolené je aj zdvíhanie rúk zúčastnených členov výboru). Výsledky hlasovania oznamuje predseda výboru zúčastneným členom výboru bezprostredne po hlasovaní a bezodkladne ich uvedie v pí-

somnej zápisnici zo zasadnutia uskutočneného prostredníctvom videokonferencie, ktorú vypracuje predseda alebo tajomník výboru. Predseda alebo tajomník výboru prečíta úplnú zápisnicu zo zasadnutia výboru konaného prostredníctvom videokonferencie pred ukončením videokonferencie a zúčastnení členovia výboru ju schvália. Rozhodnutie prijaté per rollam vrátane dátumu jeho prijatia oznámi predseda alebo tajomník výboru všetkým členom výboru bez zbytočného odkladu odo dňa jeho prijatia.

Kooptácia

čl. 21

(1) Ak sa v priebehu volebného obdobia uvoľní miesto vo výbore, môže byť na toto miesto kooptovaný spôsobilý člen cirkvi, ktorý spĺňa na jeho zastávanie podmienky stanovené touto Ústavou alebo vnútornými predpismi cirkvi.

čl. 22

(1) Kooptáciou podľa predchádzajúceho ustanovenia možno nahradiť najviac jednu tretinu miest vo výbore.

(2) Ak dôjde k uvoľneniu väčšieho počtu miest, než je možné kooptáciou obsadiť, uvoľnené miesta osťanú neobsadené do konca funkčného obdobia.

(3) Ak v dôsledku uvoľnenia miest a nemožnosti kooptácie podľa predchádzajúceho odseku nemôže výbor vykonávať svoju funkciu, je povinný zvolať mimoriadne pracovné zhromaždenie na voľbu nového výkonného orgánu.

(4) O vykonanej kooptácii výbor bezodkladne informuje výbor vyššieho stupňa.

čl. 23

(1) Podrobnosti o voľbách pri konferencii združenia stanovuje Organizačný a rokovací poriadok cirkvi.

(2) Podrobnosti o voľbách počas pracovného zhromaždenia zboru stanovuje Cirkevná príručka.

Hlava tretia Rokovanie a rozhodovanie orgánov cirkvi

čl. 24

(1) Pracovné zhromaždenie zboru (členské zhromaždenie) je zvyčajne oznámené (vrátane miesta a času konania) pri pravidelnej sobotnej bohoslužbe jeden alebo dva týždne dopredu, ak Cirkevná príručka nestanovuje inak.

(2) Každý zbor si stanoví kvórum, t.j. počet zúčastnených nevyhnutný pre uznášaniaschopnosť zhromaždenia. Kvórum pre uznášaniaschopnosť konferencie združenia je 60% oprávnených delegátov.

(3) Výbory zasadajú vo vopred dohovorených ter-

mínoch; mimoriadne zvolanie sa urobí najvhodnejším spôsobom.

(4) Rokovanie orgánu cirkvi musí byť zvolané, ak o to požiada s uvedením dôvodov nadpolovičná väčšina jeho členov alebo výbor toho istého alebo vyššieho stupňa.

(5) Rokovania výborov a členských zhromaždení (pracovné zhromaždenie zboru) sú neverejné. Výbor alebo členské zhromaždenie môžu na základe svojho rozhodnutia prizvať na ich rokovania ďalších členov cirkvi alebo aj iné osoby, ak je to potrebné a vhodné.

čl. 25

(1) Orgán cirkvi je uznášaniaschopný, ak sa na jeho rokovaní zúčastňuje (buď za osobnej účasti alebo inej účasti, napr. prostredníctvom videokonferencie) nadpolovičná väčšina jeho členov. Predstavitelia a zástupcovia vyšších organizačných zložiek, ktorí sú na rokovaní orgánu zúčastnení, sa na tento účel do počtu členov nezarátavajú; pre pracovné zhromaždenie zboru platia ustanovenia Cirkevnej príručky.

(2) Návrh je prijatý, ak získa väčšinu platných hlasov.

(3) Ústava a vnútorné predpisy cirkvi ustanovujú, v ktorých prípadoch je na prijatie návrhu potrebná kvalifikovaná väčšina.

(4) O pracovnom zhromaždení a o rokovaní výboru sa spisuje zápis, ktorý obsahuje mená účastníkov,

predsedajúcich, miesto a deň zasadania, prerokúvané otázky a výsledky hlasovania o nich.

(5) Zápis o rokovaní cirkevného orgánu musí byť tomuto orgánu predložený na odsúhlasenie najneskôr na jeho nasledujúcom zasadaní.

(6) Rovnopis zápisu o zasadaní orgánu cirkvi predkladá predsedajúci bezodkladne vyššiemu výkonnému orgánu. Orgány zboru tak robia len na požiadanie.

(7) Rokovania pracovného zhromaždenia zboru sa riadia ustanoveniami Cirkevnej príručky.

čl. 26

Náprava nesprávnych rozhodnutí

(1) Pracovné zhromaždenie vyššieho stupňa nie je nadriadené pracovnému zhromaždeniu nižšieho stupňa vo veciach, ktoré patria do samostatnej pôsobnosti pracovného zhromaždenia nižšieho stupňa. Ak sa však pracovné zhromaždenie nižšieho stupňa uznieslo na rozhodnutí, ktoré odporuje všeobecne záväznému právnomu predpisu, tejto Ústave alebo vnútrocirkevnému predpisu alebo rozhodnutiu, pracovné zhromaždenie vyššieho stupňa také rozhodnutie zruší.

(2) Vyšší výbor je nadriadený nižšiemu výboru, v rámci svojich právomocí je oprávnený ukladať mu úlohy a kontrolovať ich plnenie. Ak nižší výbor prijal rozhodnutie, ktoré odporuje právnomu predpisu, tejto Ústave alebo inému záväznému vnútrocirkevnému predpisu alebo rozhodnutiu, vyšší vý-

bor také rozhodnutie zruší a podľa okolností uloží nižšiemu výboru vec znova prerokovať, alebo o nej rozhodne sám.

(3) Vyšší výbor nie je nadriadený pracovnému zhromaždeniu nižšieho organizačného stupňa. Ak však zistí, že toto pracovné zhromaždenie prijalo rozhodnutie, ktoré odporuje všeobecne záväznému právnomu predpisu, tejto Ústave alebo vnútrocirkevnému predpisu alebo rozhodnutiu, je oprávnený pozastaviť jeho vykonávanie. V takom prípade je povinný vec predložiť svojmu pracovnému zhromaždeniu na rozhodnutie.

Časť IV. Pôsobnosť orgánov cirkvi

Hlava prvá Združenie

Konferencia združenia

čl. 27

- (1) Konferencia združenia je najvyšší orgán cirkvi.
- (2) Pravidelná konferencia združenia sa koná raz za päť rokov, podľa rozhodnutia konferencie únie, a zvoláva ju výbor združenia.
- (3) Mimoriadnu konferenciu združenia zvolá výbor združenia:
 - a) ak o tom rozhodla riadna konferencia združenia

- b) zo závažného vlastného podnetu
- c) na žiadosť väčšiny zborov
- d) na žiadosť výboru únie
- e) na žiadosť výboru príslušnej divízie Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa

(4) Ak mimoriadnu konferenciu nezvolá výbor združenia, hoci je to jeho povinnosť, urobí tak výbor únie.

(5) Konferencia združenia sa koná za prítomnosti (osobnej účasti) delegátov. V prípade mimoriadnej a neodvratiteľnej udalosti, ktorú delegát nemôže ovplyvniť (napr. vojnový stav alebo vojenský konflikt, iné závažné bezpečnostné dôvody, terorizmus, vyhlásenie výnimočného stavu, živelné pohromy, závažné ohrozenie zdravia ľudí, epidémie), je umožnená účasť časti delegátov, ktorí o to včas požiadajú výbor združenia, na rokovaní konferencie prostredníctvom technických prostriedkov vrátane rozhodovania prostredníctvom technických prostriedkov. Pravidlá zvolávania a konania konferencie vrátane pravidla účasti a rozhodovania delegátov na diaľku prostredníctvom technických prostriedkov sú obsiahnuté v Rokovacom a organizačnom poriadku cirkvi.

čl. 28

(1) Na konferencii združenia sa s právom hlasovať zúčastňujú

- a) delegáti zvolení zbormi. Ich počet sa určí podľa nasledujúceho kľúča:

aa) zbor s počtom členov menej ako 50 - 1 delegát

ab) zbor s počtom 50 alebo viac členov - na každých plných 50 členov po 1 delegátovi, na zostávajúcich neúplných 50 členov, ak ich počet presiahne 25 - 1 delegát

- b) delegáti zboru pri združení, ktorí sú pri zachovaní pravidla v bode a) poverovaní výborom združenia
- c) členovia výboru združenia a kazatelia s poverením, ktorí sú zamestnancami združenia
- d) delegáti inštitúcií cirkvi spravovaných združením, ktorí sú delegovaní výborom združenia
- e) predseda, tajomník a hospodár únie
- f) na to poverení členovia výboru únie
- g) členovia výboru Generálnej konferencie a členovia výboru príslušnej divízie Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa; ich podiel na počte oprávnených na hlasovanie nesmie byť vyšší než 10 %

Súčet oprávnených na hlasovanie podľa odseku c), d), e) a f) nesmie presiahnuť počet delegátov určených podľa odseku a) a b).

(2) Delegátom konferencie združenia môže byť len člen cirkvi, ktorý podporuje cirkev a je schopný

vhodným spôsobom reprezentovať základné poslanie cirkvi a záujmy združenia a prejavuje zásady kresťanskej etiky.

(3) Ako pozorovateľ konferencie sa môže zúčastniť tiež každý člen cirkvi. Právo hlásiť sa o slovo a hlasovať však majú len riadni delegáti konferencie.

čl. 29

(1) Konferencii združenia predsedá a rokovanie vedie predseda združenia alebo ním poverený zástupca. Podrobnosti stanoví Organizačný a rokovací poriadok Slovenského združenia Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

(2) Konferencia združenia najmä:

a) hodnotí činnosť zborov, združenia, jeho výboru, predstaviteľov združenia, kazateľov a inštitúcií cirkvi zriadených združením za obdobie od poslednej konferencie a prijíma opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov

b) hodnotí hospodárenie združenia a zborov, dodržiavanie ich rozpočtov, prerokúva správu audítora o hospodárení združenia a prijíma zásadné rozhodnutia majetkovej a finančnej povahy na ďalšie obdobie

c) prijíma opatrenia na zabezpečenie jednoty a čistoty viery, na dodržiavanie Ústavy a ďalších cirkevných predpisov, uznesení a opatrení nevyhnutných na všestranný, harmonický a rovnomerný rozvoj všetkých zborov a inštitúcií cirkvi zriaďovaných združením

- d) stanovuje programy a ciele práce združenia v budúcom období a spôsoby ich zabezpečenia
- e) volí predstaviteľov združenia na funkčné obdobie 5 rokov a 6 mesiacov
- f) zriaďuje a ruší oddelenia združenia a na celé funkčné obdobie orgánov združenia alebo na jeho časť volí vedúcich oddelení alebo poveruje výbor združenia ich menovaním
- g) hodnotí hospodárenie a ďalšiu činnosť inštitúcií cirkvi, ktoré boli zriadené združením
- h) vyhlasuje mimoriadne zbierky na zabezpečenie programov a projektov združenia
- i) prijíma, rozpúšťa a vylučuje zbory zo zväzku združenia cirkvi
- j) prerokúva a rozhoduje o opravných prostriedkoch vo veciach disciplinárnych opatrení, ak ide o zbory
- k) rozhoduje o udelení alebo odňatí povolenia alebo poverenia na duchovenskú službu
- l) prijíma a mení Ústavu Cirkvi adventistov siedmeho dňa – Slovenské združenie, pričom dbá o to, aby bola v súlade s Ústavou Cirkvi adventistov siedmeho dňa v Česko-Slovenskej únii
- m) volí na ďalšie funkčné obdobie ďalších členov výboru združenia
- n) volí na päťročné funkčné obdobie dvoch členov Dovolacej komisie a dvoch náhradníkov
- o) rozhoduje o opravných prostriedkoch podľa Príručky duchovenskej služby.

Výbor združenia

čl. 30

(1) Členmi výboru združenia sú predstavitelia združenia a ďalší 4 až 14 členovia, volení konferenciou združenia.

(2) Právo hlasovať pri rokovaní výboru združenia má aj predstaviteľ únie, príslušnej divízie Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa, ak sa osobne zúčastní na rokovaní výboru združenia. Hlasovať môžu tiež ďalší predstavitelia za rovnakých podmienok, no len ak ich hlasy nepresiahnu 10 % počtu zúčastnených členov výboru združenia.

(3) Riadne zasadnutie výboru združenia zvoláva predseda združenia alebo tajomník združenia najmenej štyrikrát v roku.

(4) Mimoriadne zasadnutie výboru združenia musí byť zvolané

- a) na žiadosť nadpolovičnej väčšiny členov výboru združenia
- b) na žiadosť výboru únie alebo únijnej rady
- c) na žiadosť väčšiny zborov združenia.

(5) Ak zasadnutie výboru združenia nemôže viesť predseda združenia preto, že je navrhnuté jeho odvolanie, alebo preto, že má byť kooptovaný nový predseda, musí ho riadiť predseda únie alebo ním poverený zástupca.

(6) Na kooptáciu alebo odvolanie predstaviteľov združenia, ako aj na odvolanie členov výboru zdru-

ženia, je potrebné, aby sa na hlasovaní výboru združenia zúčastnili najmenej dve tretiny jeho členov. Na prijatie návrhu je potrebné získať najmenej dve tretiny hlasov všetkých zúčastnených.

čl. 31

(1) V období medzi konferenciami združenia vykonáva funkciu najvyššieho orgánu cirkvi výbor združenia a prináležia mu všetky právomoci konferencie združenia s výnimkou:

- a) prijímanie a zmeny Ústavy
- b) stanovenie intervalu medzi konferenciami a dĺžky funkčného obdobia orgánov združenia

(2) Výbor združenia najmä:

- a) vykonáva a zabezpečuje vykonávanie úloh, ktoré vyplynuli z konferencie združenia
- b) dozerá na činnosť, vieroučnú čistotu a mravnú úroveň duchovenských pracovníkov, ostatných zamestnancov a členov cirkvi, ako aj inštitúcií cirkvi, ktoré združenie zriadilo, odstraňuje a ukladá odstrániť zistené nedostatky
- c) priebežne sleduje duchovnú úroveň, vnútorný život a činnosť jednotlivých zborov
- d) poveruje delegátov na konferenciu únie, prípadne na iné akcie organizované úniou
- e) na základe predchádzajúceho súhlasu výboru únie zriaďuje a ruší inštitúcie cirkvi,

vydáva ich základné dokumenty, hodnotí ich hospodárenie a ďalšiu činnosť, menuje a odvoláva ich vedúcich a ukladá im opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov

- f) zriaďuje, mení a ruší oddelenia združenia a volí na päťročné alebo kratšie obdobie ich vedúceho alebo výbor, prijíma a mení ich rokovací poriadok
- g) ustanovuje výbory, podvýbory a komisie ako poradné a kontrolné orgány, ukladá im úlohy a prerokúva ich správy, menuje a odvoláva ich členov, prijíma a mení rokovací poriadok týchto pomocných orgánov
- h) vydáva Príručku duchovenskej služby a ďalšie záväzné vnútrocirkevné smernice
- i) odvoláva predstaviteľov združenia a členov výboru združenia
- j) rozhoduje o prijímaní alebo prepúšťaní zamestnancov združenia z pracovného pomeru alebo zmenách pracovného pomeru, rozhoduje v rozsahu svojej pôsobnosti podľa Príručky duchovenskej služby o záležitostiach týkajúcich sa pracovného pomeru duchovenských pracovníkov. Prerokováva opravné prostriedky duchovenských pracovníkov smerujúce proti rozhodnutiu predsedu združenia vo veciach pracovného pomeru, pokiaľ táto právomoc nespadá do kompetencie iného orgánu cirkvi

- k) rozhoduje o návrhoch na ordináciu, udeľenie alebo odňatie povolenia alebo poverenia na duchovenskú službu
- l) rozhoduje o základných finančných a majetkových otázkach cirkvi, schvaľuje ročný rozpočet združenia, zodpovedá za hospodárenie podľa neho, kontroluje jeho plnenie, rozhoduje o hospodárení s peňažnými a inými prostriedkami združenia, schvaľuje účtovnú uzávierku, rozhoduje o rozdelení zisku alebo iných vlastných zdrojov a o úhrade strát, prerokúva správu audítora a zo zistených nedostatkov vyvodzuje dôsledky vrátane osobnej zodpovednosti
- m) rozhoduje o disponovaní s majetkom cirkvi, ktorý presahuje hodnotu štvornásobku aktuálnej priemernej mesačnej mzdy v štáte a udeľuje súhlas k právnomu konaniu s nehnuteľnosťami
- n) kontroluje činnosť zborov vo veciach hospodárskych a finančných, sleduje využívanie majetku združenia a majetku zborov
- o) zabezpečuje školenia a vzdelávanie starších zborov, vedúcich zborov a skupín a ďalších činnovníkov zborov
- p) prerokúva v súlade s vnútornými predpismi cirkvi podnety a sťažnosti podané členmi cirkvi alebo zamestnancami združenia, rozhoduje o odvolaniach členov proti rozhodnutiam orgánov cirkvi vrátane

rozhodovania o opravných prostriedkoch vo veciach disciplinárnych, pokiaľ ide o rozhodnutia zborov, môže vymenovať mediačnú komisiu, ktorá by prerokovala odvolania členov proti rozhodnutiam orgánov cirkvi.

čl. 32

Predstavitelia združenia

- (1) Predsedom združenia môže byť len kazateľ s poverením. Koná v mene cirkvi vo vnútri i navonok vo všetkých veciach, ktoré patria do pôsobnosti združenia. Podmienky zastupovania cirkvi predsedom združenia pri právnom konaní stanovuje čl. 37 tejto Ústavy.
- (2) Tajomník združenia môže byť len kazateľ s poverením. Po dohode s predsedom koná v mene cirkvi vo veciach administratívnych a v neprítomnosti predsedu združenia ho zastupuje. Podmienky zastupovania cirkvi tajomníkom združenia pri právnom konaní stanovuje čl. 37 tejto Ústavy.
- (3) Hospodár združenia zodpovedá za hospodárenie s finančnými prostriedkami a inými materiálными hodnotami a po dohode s predsedom koná v mene združenia vo veciach hospodárskych. Podmienky zastupovania cirkvi hospodárom združenia pri právnom konaní stanovuje čl. 37 tejto Ústavy.
- (4) Tajomník a hospodár združenia môže byť súčasne jedna osoba.

Hlava druhá Zbor

čl. 33

(1) Zbor je základná organizačná jednotka cirkvi na určenom území. Zbor tvorí najmenej 20 členov cirkvi, ak príslušný orgán cirkvi neustanoví inak. V prípade, že počet členov klesne pod 12, je orgán k tomu príslušný oprávnený rozhodnúť o rozpustení zboru v súlade s čl. 38 ods. 1 tejto Ústavy. Právo členov rozpusteného zboru vytvoriť skupinu podľa čl. 33 ods. 6 týmto nie je dotknuté.

(2) Výbor združenia môže zbory vo svojej územnej pôsobnosti sústrediť do oblastí.

(3) V čele oblasti je kazateľ s poverením, ktorého úlohou je predovšetkým koordinovať činnosť zborov v oblasti a ich kazateľov a dohliadať na uskutočňovanie programov a projektov stanovených pre oblasť orgánmi združenia.

(4) Úlohou zboru je plniť základné poslanie a ciele cirkvi na vymedzenom území, predovšetkým uspokojovať náboženské potreby členov cirkvi, propagovať prakticky prežívané biblické zásady viery, propagovať a realizovať zásady evanjelia, ktoré harmonicky rozvíjajú ľudskú osobnosť v oblasti duchovnej, duševnej, telesnej i spoločenskej.

(5) Na plnenie svojho poslania zbor organizuje a koná bohoslužby, modlitebné zhromaždenia, kázania Božieho slova, vysluhovanie cirkevných obradov, evanjelizačné prednášky, zhromaždenia

a programy, prednášky a programy s námetmi zdravotno-osvetovými, etickými, týkajúcimi sa spoločenského a rodinného života, výchovy detí, humanitárnej a sociálnej pomoci, všestranného rozvoja ľudskej osobnosti, zvoláva porady zboru a jeho orgánov a vykonáva ďalšiu činnosť v súlade s poslaním a cieľmi cirkvi.

(6) Spoločenstvá členov cirkvi, ktoré nemôžu vytvoriť vlastnú organizačnú jednotku cirkvi, tvoria skupiny, ktoré sú súčasťou niektorého zboru. Skupinu vedie vedúci skupiny menovaný výborom zboru.

(7) Pre členov cirkvi, ktorí zo závažných dôvodov nemôžu byť členmi niektorého miestneho zboru alebo skupiny, môže výbor združenia zriadiť zbor pri združení.

(8) Podrobnosti o členstve v zbore, úlohách a práci zboru, úlohách a organizácii zborového zhromaždenia, o práci výboru zboru a jeho predstaviteľov, o voľbách a hospodárení zboru ustanovuje Cirkevná príručka.

Časť V. **Hospodárenie cirkvi a jeho kontrola**

čl. 34

Základné ustanovenia

- (1) Zdrojom finančných príjmov cirkvi sú najmä:
- a) desiatky, osobné dary a príspevky členov

- b) príspevky, dary, dedičstvá, odkazy, dotácie a subvencie od fyzických i právnických osôb z tuzemska i zo zahraničia
- c) výnosy pravidelných i mimoriadnych účelových zbierok vo vnútri cirkvi (kostolné zbierky) i mimo nej
- d) dotácie a príspevky Generálnej konferencie, príslušnej divízie Generálnej konferencie, Česko-Slovenskej únie, prípadne sesterských zahraničných organizácií a inštitúcií Cirkvi adventistov siedmeho dňa
- e) výnosy, hospodárske prebytky alebo zisk inštitúcií cirkvi.
- f) príspevky na činnosť cirkvi a jej inštitúcií alebo oddelení poskytnuté od štátu, nadácií, grantových organizácií alebo donorov.

(2) Všetky organizačné zložky cirkvi hospodária s prijatými prostriedkami podľa vopred schváleného rozpočtu. Riadia sa Finančným poriadkom cirkvi a vnútornými smernicami v súlade s právnym poriadkom štátu.

(3) Desiatky musia byť podľa zásady prijatej cirkvou používané na plnenie základného misijného poslania cirkvi. Účelové zbierky a dary musia byť použité na účel, na ktorý boli vyzbierané alebo určené darcom.

(4) Účty cirkvi musia byť vedené v spoľahlivých peňažných ústavoch na meno cirkvi a disponovať s prostriedkami na týchto účtoch sú oprávnené len osoby výslovne určené výkonným orgánom.

(5) Každá organizačná zložka je povinná viesť starostlivo účtovníctvo v súlade s vnútornými smernicami cirkvi a právnymi predpismi, predkladať podľa vnútorných predpisov cirkvi správy a výkazy o svojom hospodárení a poskytovať ďalšie údaje potrebné na preverenie správnosti hospodárenia.

čl. 35

Hospodárenie zboru

(1) Základným zdrojom príjmov zboru je zbierka v rámci hlavnej bohoslužby v sobotu dopoludnia a účelové zbierky a dary určené zboru.

(2) Príspevky a dary určené vyšším organizačným jednotkám cirkvi vrátane desiatkov, zbor posiela na účet združenia.

(3) Podrobnosti o hospodárení zboru ustanovuje Cirkevná príručka a vnútorné smernice cirkvi.

čl. 36

Kontrola hospodárenia

(1) Hospodárenie združenia a inštitúcií cirkvi podlieha každoročnému pravidelnému nezávislému a odbornému auditu, ktorý vykonáva audítor určený príslušnou divíziou Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa alebo audítor určený výborom únie.

(2) Správa o vykonanom audite a odporúčania audítora majú záväzný charakter. Predstavitelia organizačnej zložky cirkvi musia s nimi oboznámiť čle-

nov výkonného orgánu a do 60 dní od predloženia správy sú povinní oznámiť nadriadenému výkonnému orgánu, aké opatrenia boli prijaté a vykonané na nápravu zistených nedostatkov.

(3) Hospodár združenia je povinný vykonávať alebo zabezpečiť vykonanie každoročnej kontroly hospodárenia jednotlivých zborov.

(4) Každé pracovné zhromaždenie má právo zvoliť tiež revíznú komisiu alebo určiť revízorov, ktorí vykonajú nezávislú revíziu hospodárenia príslušnej organizačnej zložky cirkvi.

Časť VI. Právne pomery cirkvi

čl. 37

(1) Spôsobilosť mať práva a povinnosti má na území Slovenskej republiky v plnom rozsahu Cirkev adventistov siedmeho dňa, Slovenské združenie. Tiež má neobmedzenú spôsobilosť nadobúdať svojimi úkonmi práva a zaväzovať sa. Právnym dokumentom pre účely tejto Ústavy sa rozumie akýkoľvek písomný dokument – listina alebo písomné vyhlásenie –, ktorý zaväzuje alebo oprávňuje cirkev ku konkrétnym právam alebo povinnostiam.

(2) Štatutárnym orgánom cirkvi sú predstavitelia združenia: predseda, tajomník a hospodár.

(3) Právne dokumenty podpisuje za cirkev predseda samostatne alebo na základe jeho písomného

poverenia tajomník samostatne alebo hospodár samostatne s výnimkou zastupovania pri právnom konaní, ktoré sa týka nadobudnutia, odplatného či bezodplatného prevodu a zaťaženia nehnuteľností cirkvi, pri ktorom je potrebné, aby pri zastupovaní cirkvi konal spoločne s predsedom aj ďalší predstaviteľ združenia, a to buď tajomník alebo hospodár združenia. Ten, kto za cirkev podpisuje, pripojí k svojmu podpisu aj údaj o svojej funkcii alebo o svojom pracovnom zaradení.

(4) Pokiaľ sa podľa tejto Ústavy alebo Finančného poriadku vyžaduje pre právne konanie predstaviteľov združenia, ktoré sa týka nadobudnutia, odplatného či bezodplatného prevodu a zaťaženia nehnuteľností cirkvi, súhlas vyššieho cirkevného orgánu – výboru združenia, je predstaviteľ združenia oprávnený právne konať až po získaní predchádzajúceho písomného súhlasu tohto orgánu.

(5) Zbor je oprávnený vlastnými úkonmi nadobúdať práva a zaväzovať sa v rozsahu delegovanom združením. Nemôže však samostatne nadobúdať, predávať, darovať, zaťažovať, prenajímať nehnuteľnosti alebo akokoľvek inak s nimi právne disponovať.

(6) V mene zboru sú oprávnení konať kazateľ a starší alebo vedúci zboru na základe písomného poverenia udeleného predsedom združenia.

(7) Právne dokumenty za zbor podpisujú kazateľ a starší alebo vedúci zboru spoločne.

(8) Združenie môže poskytnúť zboru do užívania nehnuteľnosť vo vlastníctve cirkvi na základe ná-

jomnej zmluvy alebo zmluvy o bezplatnej výpožičke.

čl. 38

(1) Pri rozpustení niektorého zboru alebo pri vylúčení všetkých jeho členov z cirkvi prechádza všetok majetok tohto zboru a všetky jeho práva a záväzky ku dňu rozpustenia zboru alebo vylúčenia všetkých jeho členov z cirkvi na združenie, ibaže by orgán, ktorý rozhodol o rozpustení zboru alebo vylúčení jeho členov, o takomto majetku, právach alebo záväzkoch urobil výslovne iné opatrenia.

(2) O zániku cirkvi ako celku musí rozhodnúť konferencia združenia a takýto návrh musí byť prijatý dvojtretinovou väčšinou všetkých zaregistrovaných delegátov. V takom prípade konferencia súčasne menuje likvidátora a rozhodne o tom, na aké účely má byť použitý likvidačný zostatok. O archíváliách, záznamoch a dokumentoch rozhodne likvidátor po dohode s predstaviteľmi únie a Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa, orgánom štátnej pamiatkovej starostlivosti a orgánom štátnej archívnej správy.

Časť VII. Záverečné ustanovenia

čl. 39

(1) Všetky príručky, poriadky, smernice a iné vnútorné predpisy vydané v minulosti orgánmi cirkvi

a doteraz platné musia byť uvedené bez zbytočného odkladu do súladu s touto ústavou, Cirkevnou príručkou a Pracovnými predpismi Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

(2) Záväzný výklad tejto Ústavy vykonáva výbor združenia.

čl. 40

(1) Ústavu prijíma, mení a dopĺňa konferencia združenia.

(2) Na prijatie tejto Ústavy, jej zmien a doplnkov je potrebná dvojtretinová väčšina všetkých zaregistrovaných delegátov.

(3) V prípade, že prijatý, zmenený alebo doplnený text tejto Ústavy je svojím obsahom v rozpore so znením platnej Ústavy Česko-Slovenskej únie Cirkvi adventistov siedmeho dňa, je právne záväzný text platnej Ústavy Česko-Slovenskej únie Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

čl. 41

Táto Ústava bola prijatá konferenciou Cirkvi adventistov siedmeho dňa 10. marca 2024 v Banskej Bystrici a registrovaná Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky 15. mája 2024 pod číslom: MK-3538/2024-310/8297.

ZÁKLADNÉ VIEROUČNÉ ZÁSADY Cirkvi adventistov siedmeho dňa

Adventisti siedmeho dňa prijímajú Bibliu za svoje jediné vyznanie viery a z nej odvodzujú základné vieroučné články. Ďalej uvedené vieroučné výroky sú výrazom toho, ako cirkev učenie Písma chápe a vyjadruje. K revízii týchto výrokov môže dôjsť na zasadnutí Generálnej konferencie, keď cirkev pod vedením Ducha Svätého dospeje k plnšiemu pochopeniu Písma alebo nájde výstižnejšie výrazy na vyjadrenie toho, čo učí sväté Božie slovo.

1. Písmo sväté

Písmo sväté, Stará a Nová zmluva, je písané Božie slovo, ktoré bolo dané Božou inšpiráciou. Inšpirovaní autori hovorili a písali pod vplyvom Ducha Svätého. V tomto Slove Boh zveril ľudstvu poznanie potrebné na spasenie. Písmo Sväté je najvyšším, autoritatívnym a neomylným zjavením Božej vôle. Je meradlom charakteru, skúšobným kameňom skúsenosti, autoritatívnym základom učenia a spoločným záznamom Božích skutkov v dejinách. (Ž 119,105; Prísl 30,5.6; Iz 8,20; Ján 17,17; 1 Tes 2,13; 2 Tim 3,16.17; Žid 4,12; 2 Pet 1,20.21)

2. Trojjediný Boh

Boh je jeden: Otec, Syn a Duch Svätý, jednota troch osôb od večnosti. Boh je nesmrteľný, všemohúci,

vševediaci, zvrchovaný a všadeprítomný. Je neko-
nečný a presahuje ľudské chápanie. Napriek tomu
je známy prostredníctvom svojho sebazjavenia.
Bohu, ktorý je láska, patrí navždy večná úcta, sláva
i služba všetkého tvorstva. (1 Moj 1,26; 5 Moj 6,4;
Iz 6,8; Mat 28,19; Ján 3,16; 2 Kor 1,21.22;13,14;
Ef 4,4–6; 1 Pet 1,2)

3. Otec

Boh, večný Otec, je Stvoriteľ, Pôvodca, Udržiavateľ
a zvrchovaný Vládca celého stvorenia. Je spravodli-
vý a svätý, milosrdný a milostivý, dlhohzovievajúci,
plný neochvejnej lásky a vernosti. Moc a vlastnosti
prejavené v Synovi a v Duchu Svätom sú tiež tými,
ktoré má Otec. (1 Moj 1,1; 5 Moj 4,35; Ž 110,1;
Ján 3,16; 14,9; 1 Kor 15,28; 1 Tim 1,17; 1 Ján 4,8;
Zj 4,11)

4. Syn

Boh, večný Syn, sa stal človekom v Ježišovi Kristo-
vi. Prostredníctvom neho boli stvorené všetky veci,
zjavený Boží charakter, uskutočnilo sa spasenie
ľudstva a svet je ním súdený. Večný pravý Boh sa
v Ježišovi Kristovi stal tiež pravým človekom. Poča-
tý z Ducha Svätého, narodil sa z Márie, panny. Žil
a bol pokúšaný ako človek, a napriek tomu bol do-
konalým stelesnením Božej spravodlivosti a lásky.
Svojimi zázrakmi prejavil Božiu moc a preukázal,
že je Boží zaslúbený Mesiáš. Dobrovoľne trpel a na-
miesto nás zomrel na kríži za naše hriechy. Vstal

z mŕtvych, vstúpil na nebesia a slúži v nebeskej svätyni v náš prospech. Znovu príde v sláve, aby navždy vyslobodil svoj ľud a obnovil všetky veci. (Iz 53,4–6; Dan 9,25–27; Luk 1,35; Ján 1,1–3.14; 5,22; 10,30; 14,1–3,9,13; Rim 6,23; 1 Kor 15,3.4; 2 Kor 3,18; 5,17–19; Fil 2,5–11; Kol 1,15–19; Žid 2,9–18; 8,1.2)

5. Duch Svätý

Boh, večný Duch, spolupôsobil s Otcom a Synom pri stvorení, vtenení a vykúpení. Duch Svätý je osobou rovnako ako Otec a Syn. Inšpiroval pisateľov Biblie. Naplňal Kristov život mocou. Pozýva a presvedča ľudí. Tých, ktorí ho poslúchnu, obnovuje a premieňa na Boží obraz. Poslaný Otcom a Synom, aby bol vždy s Božími deťmi, obdarúva cirkev duchovnými darmi, zmocňuje ju vydávať svedectvo o Kristovi a v súlade s Písmom ju uvádza do všetkej pravdy. (1 Moj 1,1.2; 2 Sam 23,2; Ž 51,11; Iz 61,1; Luk 1,35; 4,18; Ján 14,16–18.26; 15,26.27; 16,7–13; Sk 1,8; 5,3; 10,38; Rim 5,5; 1 Kor 12,7–11; 2 Kor 3,18; 2 Pet 1,21)

6. Stvorenie

Boh zjavil v Písme spoľahlivú a historickú správu o svojej stvoriteľskej činnosti. Stvoril vesmír a v nedávnom šesťdňovom stvorení stvoril „nebesá i zem, more i všetko, čo je v nich a siedmeho dňa odpočíval“. Tak ustanovil sobotu ako trvalý pamätník svojho diela vykonaného a dokončeného v priebe-

hu šiestich doslovných dní, ktoré spolu so sobotou predstavovali rovnakú jednotku času, ktorá je dnes nazývaná týždňom. Prvý muž a žena boli stvorení na Boží obraz ako vrcholné dielo stvorenia. Získali vládu nad svetom a zodpovednosť starať sa oň. Svet bol po dokončenom stvorení „veľmi dobrý“ a zvestoval Božiu slávu. (1 Moj 1; 2; 5; 11; 2 Moj 20,8–11; Ž 19,2–7; 33,6.9; 104; Iz 45,12.18; Sk 17,24; Kol 1,16; Žid 1,2; 11,3; Zj 10,6; 14,7)

7. Prirodzenosť človeka

Muž a žena boli stvorení na Boží obraz, vybavení individualitou a schopnosťou slobodne myslieť a konať. Aj keď boli stvorení ako slobodné bytosti, sú závislí od Boha životom, dýchaním a všetkým ostatným. Každý človek je nedeliteľnou jednotou telesných, duchovných a duševných prejavov. Keď naši prví rodičia neposlúchli Boha, popreli svoju závislosť od neho a stratili tým svoje vznešené postavenie pod Božou vládou. Boží obraz v nich bol porušený, a stali sa korisťou smrti. Ich potomkovia dedia túto padlú prirodzenosť s jej následkami, rodia sa so slabosťami a náklonnosťami k zlému. Boh však v Kristovi zmieril svet so sebou a svojím Duchom obnovuje v smrteľných ľuďoch, ktorí robia pokánie, obraz ich Tvorca. Stvorení na Božiu slávu sú povolaní milovať Boha, milovať sa navzájom a starať sa o svoje životné prostredie. (1 Moj 1,26–28; 2,7.15; 3; Ž 8,4–8; 51,5.10; 58,3; Jer 17,9; Sk 17,24–28; Rim 5,12–17; 2 Kor 5,19.20; Ef 2,3; 1 Ján 3,4; 4,7.8.11.20)

8. Veľký spor

Celé ľudstvo je vtiahnuté do veľkého sporu medzi Kristom a satanom, v ktorom ide o Boží charakter, Boží zákon a Božiu zvrchovanú vládu nad vesmírom. Tento spor sa začal v nebi, keď jedna zo stvorených bytostí, obdarená možnosťou voľby, sa začala povyšovať. Stala sa satanom, Božím odporcom, ktorý do odboja strhol časť anjelov. Zviedol Adama a Evu do hriechu, a tým uviedol ducha vzbury na našu zem. Hriech znetvoril Boží obraz v ľuďoch, narušil v stvorenom svete a zapríčinil skazu celej zeme potopou, ako to predstavuje historická správa v 1 Moj 1–11. Celé tvorstvo pozoruje náš svet, ktorý sa stal javiskom vesmírneho sporu, na konci ktorého bude Boh lásky obhájený. Na pomoc v tomto spore posíla Kristus svojmu ľudu Ducha Svätého a verných anjelov, ktorí majú veriacich viesť, chrániť a podporovať na ceste spasenia. (1 Moj 3; 6–8; Jób 1,6–12; Iz 14,12–14; Ez 28,12–18; Rim 1,19–32; 3,4; 5,12–21; 8,19–22; 1 Kor 4,9; Žid 1,14; 1 Pet 5,8; 2 Pet 3,6; Zj 12,4–9)

9. Kristov život, smrť a zmŕtvychvstanie

Jediný zmierujúci prostriedok za ľudský hriech Boh poskytol v Kristovom živote dokonalej poslušnosti Božej vôle, v jeho utrpení, smrti a zmŕtvychvstani. Tí, ktorí vierou prijímajú toto zmierenie, môžu mať večný život a celé tvorstvo môže lepšie chápať nekonečnú a svätú lásku Stvoriteľa. Toto dokonalé zmierenie obhajuje spravodlivosť Božieho zákona

i Božiu láskyplnú povahu, pretože odsudzuje náš hriech a poskytuje nám odpustenie. Kristova smrť je zástupná a očisťujúca, zmierujúca a premieňajúca. Kristovo zmŕtvychvstanie zvestuje Božie víťazstvo nad mocnosťami zla a tým, ktorí zmierenie prijímajú, zaručuje konečné víťazstvo nad hriechom a smrťou. Vyhlasuje vládu Ježiša Krista, pred ktorým sa skloní každé koleno na nebi i na zemi. (1 Moj 3,15; Ž 22,1; Iz 53; Ján 3,16; 14,30; Rim 1,4; 3,25; 4,25; 8,3.4; 1 Kor 15,3.4.20–22; 2 Kor 5,14.15.19–21; Fil 2,6–11; Kol 2,15; 1 Pet 2,21.22; 1 Ján 2,2; 4,10)

10. Skúsenosť spasenia

Z nekonečnej lásky a milosrdenstva Boh kvôli nám stotožnil s hriechom Krista, ktorý hriech nepoznal, aby sme sa v ňom smeli stať pred Bohom spravodlivými. Pod vplyvom Ducha Svätého si uvedomujeme svoju úbohosť, uznávame svoju hriešnosť, ľutujeme svoje previnenia a veríme v Ježiša ako Spasiteľa a Pána, ako zástupcu i vzor. Táto zachraňujúca viera, ktorá prijíma spasenie, vzniká pôsobením Božej moci prostredníctvom Písma a je darom Božej milosti. Prostredníctvom Krista sme ospravedlnení, prijatí za Božích synov a Božie dcéry a vyslobodení z nadvlády hriechu. Prostredníctvom Ducha sme znovuzrodení a posvätení. Duch obnovuje našu myseľ, do nášho srdca vpisuje Boží zákon lásky a dáva nám moc žiť svätým životom. Ak zostávame v ňom, stávame sa účastníkmi božskej pri-

rodzenosti a máme istotu spasenia teraz i na súde. (1 Moj 3,15; Iz 45,22; 53; Jer 31,31–34; Ez 33,11; 36,25–27; Hab 2,4; Mar 9,23.24; Ján 3,3–8.16; 16,8; Rim 3,21–26; 5,6–10; 8,1–4.14–17; 10,17; 12,2; 2 Kor 5,17–21; Gal 1,4; 3,13.14.26; 4,4–7; Ef 2,4–10; Kol 1,13.14; Tít 3,3–7; Žid 8,7–12; 1 Pet 1,23; 2,21.22; 2 Pet 1,3.4; Zj 13,8)

11. Rast v Kristovi

Svojou smrťou na kríži Ježiš zvíťazil nad mocnosťami zla. Ako ten, ktorý počas svojej pozemskej služby premáhal démonov, zlomil ich moc a spečatil ich konečný osud. V Ježišovom víťazstve spočíva aj naše víťazstvo nad mocnosťami zla, ktoré sa nás pokúšajú stále ovládať, aj keď s Kristom žijeme v pokoji, v radošti a v istote jeho lásky. Teraz nás posilňuje Duch Svätý, ktorý v nás prebýva. Trvalé odovzdávanie Ježišovi ako Pánovi a Spasiteľovi nás oslobodzuje od bremien minulých hriechov. Nežijeme už v temnotách, v strachu zo zlých mocností, v nevedomosti a nezmyselnosti predošlého života. Ježiš, ktorý nás vyslobodil, nás povoláva, aby sme neustále rástli do podoby jeho povahy, aby sme s ním denne udržiavali spojenie v modlitbách, aby sme sa sýtili jeho Slovom, aby sme hlboko uvažovali o jeho Slove a jeho mocnej starostlivosti, aby sme ho chválili piesňami pri spoločných bohoslužbách a aby sme sa zapojili do misijného poslania cirkvi. Sme tiež povolaní nasledovať Kristov príklad v súcitnej službe napĺňania telesných, duševných, spo-

ločenských, emocionálnych a duchovných potrieb ľudí. Keď sa budeme venovať službe lásky tým, ktorí žijú okolo nás, a budeme svedkami o jeho spasení, jeho ustavičná prítomnosť prostredníctvom Ducha Svätého premení každý okamih a každú úlohu na duchovnú skúsenosť. (1 Par 29,11; Ž 1,1.2; 23,4; Ž 77,11.12; Mat 20,25–28; 25,31–46; Luk 10,17–20; Ján 20,21; Rim 8,38.39; 2 Kor 3,17.18; Gal 5,22–25; Ef 5,19.20; 6,12–18; Fil 3,7–14; Kol 1,13.14; 2,6.14.15; 1 Tes 5,16–18.23; Žid 10,25; Jak 1,27; 2 Pet 2,9; 3,18; 1 Ján 4,4)

12. Cirkev

Cirkev je spoločenstvo veriacich, ktorí vyznávajú Ježiša ako Pána a Spasiteľa. V nadväznosti na starozmluvný Boží ľud sme povolani zo sveta k spoločnej bohoslužbe, k vzájomnému spoločenstvu, k vzdelávaniu sa v Božom slove, k sláveniu Večere Pánovej, k službe ľudstvu a celosvetovému zvestovaniu evanjelia. Cirkev prijíma svoju autoritu od Krista, ktorý je vteleným Slovom zjaveným v Písme. Cirkev je Božia rodina. Jej členovia, ktorých Boh prijal za svoje deti, žijú na základe novej zmluvy. Cirkev je spoločenstvo viery, Kristovo telo, ktorého hlavou je sám Ježiš Kristus. Cirkev je nevesta, za ktorú Kristus zomrel, aby ju mohol posvätiť a očistiť. Pri svojom víťaznom návrate bude mať cirkev slávnú, v ktorej budú verní všetkých vekov, ktorých svojou krvou vykúpil; bude to cirkev bez vrásky a bez čohokoľvek podobného, svätá a bez úhony. (1 Moj

12,1–3; 2 Moj 19,3–7; Mat 16,13–20; 18,18; 28,19.20; Sk 2,38–42; 7,38; 1 Kor 1,2; Ef 1,22.23; 2,19–22; 3,8–11; 5,23–27; Kol 1,17.18; 1 Pet 2,9)

13. Cirkev ostatkov a jej poslanie

Univerzálnu cirkev tvoria všetci tí, ktorí skutočne veria v Krista, ale v posledných dňoch, v čase rozsiahleho odpadnutia, cirkev ostatkov je povolaná zachovávať Božie prikázania a vieru Ježišovu. Tieto ostatky oznamujú príchod hodiny súdu, zvestujú spasenie prostredníctvom Ježiša Krista a hlásajú blízkosť jeho druhého príchodu. Toto zvestovanie symbolizujú traja anjeli zo 14. kapitoly knihy Zjavenie. Súčasne s tým prebieha v nebi súd a na zemi jeho výsledkom je pokánie a náprava. Každý veriaci je povolaný k osobnej účasti na tomto celosvetovom svedectve. (Dan 7,9–14; Iz 1,9; 11,11; Jer 23,3; Mich 2,12; 2 Kor 5,10; 1 Pet 1,16–19; 4,17; 2 Pet 3,10–14; Júda 3,14; Zj 12,17; 14,6–12; 18,1–4.)

14. Jednota Kristovho tela

Cirkev je jedno telo, má mnohé údy, ktoré Boh povoláva z každého národa, pokolenia, jazyka a ľudu. V Kristovi sme novým stvorením, nesmú nás deliť rasové, kultúrne, vzdelanostné a národnostné rozdiely medzi vysoko či nízko postavenými, bohatými a chudobnými, medzi mužom a ženou. Všetci sme si rovní v Kristovi, ktorý nás spojil jedným Duchom, aby sme žili v spoločenstve s ním i medzi

sebou. Nestranne a bez výhrad si máme navzájom slúžiť. Zjavenie Ježiša Krista v Písme nám umožňuje mať podiel na rovnakej viere a nádeji a s jednotným svedectvom prichádzať ku všetkým ľuďom. Táto jednota má svoj zdroj v jednote trojjediného Boha, ktorý nás prijal za svoje deti. (Ž 133,1; Mat 28,19.20; Ján 17,20–23; Sk 17,26.27; Rim 12,4.5; 1 Kor 12,12–14; 2 Kor 5,16.17; Gal 3,27.29; Ef 2,13–16; 4,3–6, 11–16; Kol 3,10–15)

15. Krst

Krstom vyznávame svoju vieru v smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista a svedčíme, že sme zomreli hriechu a chceme žiť novým životom. Tým uznávame Krista za Pána a Spasiteľa, stávame sa jeho ľuďom a sme prijatí za členov jeho cirkvi. Krst je symbolom nášho spojenia s Kristom, odpustenia hriechov a prijatia Ducha Svätého. Je potvrdením viery v Ježiša Krista a znamením pokánia nad hriešnym životom. Deje sa ponorením do vody. Krst nasleduje po dôkladnom poučovaní z Písma a po prijatí biblického učenia. (Mat 28,19.20; Sk 2,38; 16,30–33; 22,16; Rim 6,1–6; Gal 3,27; Kol 2,12.13)

16. Večera Pánova

Pri Večeri Pánovej máme účasť na symboloch Ježišovho tela a krvi, čím vyjadrujeme vieru v neho ako svojho Pána a Spasiteľa. V tomto spoločenstve sa Kristus stretáva so svojím ľuďom a posilňuje

ho. Svojou účasťou radostne zvestujeme význam Kristovej smrti, kým nepríde. Príprava na Večeru Pánovu zahŕňa skúmanie vlastného svedomia, pokánia a vyznanie hriechov. Kristus ustanovil službu umývania nôh znamenajúcu obnovené očistenie i výraz ochoty v kresťanskej pokore slúžiť si navzájom a v láske si zjednotiť srdcia. Večera Pánova je prístupná všetkým veriacim kresťanom. (Mat 26,17–30; Ján 6,48–63; 13,1–17; 1 Kor 10,16.17; 11,23–30; Zj 3,20)

17. Duchovné dary a služby

Boh udeľuje v každej dobe všetkým členom svojej cirkvi duchovné dary, ktoré má každý člen s láskou použiť v službe pre spoločné dobro cirkvi a ľudstva. Pôsobením Ducha Svätého, ktorý obdarúva každého člena podľa svojej vôle, prejavujú sa tieto dary vo všetkých schopnostiach a služobnostiach, ktoré cirkev potrebuje na splnenie Bohom určených povinností. Podľa Písma patria medzi dary Ducha: viera, uzdravovanie, prorocká, zvestovanie, vyučovanie, spravovanie, zmierovanie, milosrdenstvo, sebaobetavá služba, láskavá ochota pomáhať ľuďom a povzbudzovať ich. Niektorých členov cirkvi Boh povolal a Duchom pripravil, aby spĺňali pastoračnú, evanjelizačnú, apoštolskú a učiteľskú úlohu, potrebnú na prípravu členov pre službu, na vzdelávanie cirkvi k duchovnej zrelosti a na podporu jednoty viery a poznania Boha. Ak členovia používajú tieto dary ako verní správcovia rozmanitej Božej milosti, cirkev

je chránená pred ničivým vplyvom falošného učenia, rastie Božím rastom a buduje sa vo viere a láske. (Sk 6,1–7; Rim 12,4–8; 1 Kor 12,9–11.27.28; Ef 4,8.11–16; 1 Tim 3,1–13; 1 Pet 4,10.11)

18. Dar proroctva

Jedným z darov Ducha Svätého je proroctvo. Tento dar je príznačný pre cirkev ostatkov a prejavil sa v diele E. G. Whiteovej. Spisy tejto Pánovej služobnice sú stálym a významným svedectvom pravdy. Cirkvi sú pomocou, usmernením, poučením i napomenutím. Jasne tiež potvrdzujú, že Písmo sväté je meradlom, podľa ktorého treba posudzovať každé učenie i každú skúsenosť. (4 Moj 12,6; 2 Par 20,20; Ám 3,7; Joel 2,28.29; Sk 2,14–21; 2 Tim 3,16.17; Žid 1,1–3; Zj 12,17; 19,10; 22,8.9)

19. Boží zákon

Dôležité zásady Božieho zákona sú vyjadrené v Desatore a spríkladnené v živote Ježiša Krista. Vyjadrujú Božiu lásku, vôľu a zámery týkajúce sa ľudského správania a vzťahov. Sú záväzné pre všetkých ľudí v každej dobe. Tieto príkazy sú základom Božej zmluvy s jeho ľuďmi i meradlom pri Božom súde. Pôsobením Ducha Svätého odhaľujú hriech a prebúdajú vedomie potreby Spasiteľa. Spasenie je len z milosti, nie zo skutkov, ale jeho ovocím je poslušnosť prikázaniam, ktorá rozvíja kresťanský charakter a prináša vnútorné uspokojenie. Je prejavom našej lásky k Pánovi a nášho záujmu o spolublížnych. Poslušnosť viery dokazuje

Kristovu moc premeniť život, čím umocňuje kresťanské svedectvo. (2 Moj 20,1–17; 5 Moj 28,1–14; Ž 19,8–15; 40,8.9; Mat 5,17–20; 22,36–40; Ján 14,15; 15,7–10; Rim 8,3.4; Ef 2,8–10; Žid 8,8–10; 1 Ján 2,3; 5,3; Zj 12,17; 14,12)

20. Sobota

Dobrotivý Stvoriteľ po šiestich dňoch stvorenia v siedmy deň odpočinul a sobotu ustanovil pre všetkých ľudí ako pamiatku stvorenia. Štvrté prikázanie Božieho nezmeniteľného zákona vyžaduje zachovávanie siedmeho dňa ako dňa odpočinku, bohoslužby a služby v súlade s učením a konaním Ježiša Krista, Pána soboty. Sobota je dňom radostného spoločenstva s Bohom i medzi veriacimi navzájom. Je symbolom nášho vykúpenia v Kristovi, znamením nášho posvätenia, znakom našej oddanosti Bohu i predzvesťou večnej budúcnosti v Božom kráľovstve. Sobota je trvalým znamením večnej zmluvy medzi Bohom a jeho ľuďmi. Radostné zachovávanie tohto posvätného času od večera do večera (od západu do západu slnka) je oslavou Boha a jeho stvoriteľských aj vykupiteľských činov. (1 Moj 2,1–3; 2 Moj 20,8–11; 31,13–17; 3 Moj 23,32; 5 Moj 5,12–15; Iz 56,5.6; 58,13.14; Ez 20,12.20; Mat 12,1–12; Mar 1,32; Luk 4,16; Žid 4,1–11)

21. Kresťanské správcovstvo

Sme Božími správcami. Boh nám zveril čas i príležitosti, schopnosti i majetok, dary zeme i prírodné

zdroje. Sme Bohu zodpovední za ich správne používanie. Božie vlastníctvo uznávame vernou službou Bohu a blíznym, odovzdávaním desiatkov a dobrovoľných darov na zvestovanie evanjelia a na podporu a rozmach cirkvi. Kresťanské správcostvo je prednosť, ktorú dostávame od Boha, aby sme rástli v láske a víťazili nad sebestvom a lakomstvom. Kresťan sa raduje, že z jeho verného správcostva majú úžitok aj iní ľudia. (1 Moj 1,26–28; 2,15; 1 Par 29,14; Hag 1,3–11; Mal 3,8–12; Mat 23,23; Rim 15,26.27; 1 Kor 9,9–14; 2 Kor 8,1–15; 9,7)

22. Kresťanské správanie

Sme povolani byť zbožnými ľuďmi, ktorí zmýšľajú, cítia a správajú sa podľa biblických zásad. Aby v nás Duch Svätý mohol stvárňovať povahu nášho Pána, zapájame sa len do toho, čo podporuje kresťanskú čistotu, zdravie a radosť. To znamená, že aj naša rekreácia a činnosť vo voľnom čase sa riadia vznešenými kritériami kresťanského vkusu a krásy. Pri všetkom rešpektovaní kultúrnych odlišností dbáme o to, aby náš odev bol jednoduchý, skromný a čistý, ako sa sluší na ľudí, ktorých krása nespočíva vo vonkajších ozdobách, ale v ozdobe šľachetného a tichého ducha. To tiež znamená, že sa o svoje telo máme uvažlivo starať ako o chrám Ducha Svätého. Okrem primeraného pohybu a odpočinku máme telu dať najzdravšiu stravu, akú môžeme pripraviť, a zdržiavať sa tých pokrmov, ktoré Písmo označuje za nečisté. Alkoholické nápoje, tabak, nezodpo-

vedné užívanie drog a narkotík škodí nášmu telu, preto ich nemáme užívať. Namiesto toho sa máme zapojiť do všetkého, čo našu myseľ i telo podriaďuje Kristovi, ktorý má záujem o naše zdravie, radosť a šťastie. (1 Moj 7,2; 2 Moj 20,15; 3 Moj 11,1–47; Ž 106,3; Rim 12,1.2; 1 Kor 6,19.20; 10,31; 2 Kor 6,14–7,1; 10,5; Ef 5,1–21; Fil 2,4; 4,8; 1 Tim 2,9.10; Tít 2,11.12; 1 Pet 3,1–4; 1 Ján 2,6; 3J 2)

23. Manželstvo a rodina

Manželstvo ustanovil Boh v raji a Ježiš ho potvrdil ako celoživotné spojenie muža a ženy v spoločnosti lásky. Manželský sľub koná kresťan tak Bohu, ako aj svojmu životnému partnerovi. Do kresťanského manželstva by mali vstupovať len muž a žena rovnakého vyznania. Vzájomná láska, úcta, rešpekt a zodpovednosť sú spojivom tohto zväzku, ktorý má zrkadliť lásku, svätosť, dôveru a trvanlivosť vzťahu medzi Kristom a jeho cirkvou. O rozvode Ježiš Kristus učil, že ten, kto sa rozvádza (s výnimkou smilstva partnera) a uzatvára nový manželský zväzok, dopúšťa sa cudzoložstva. Aj keď niektoré rodinné zväzky nie sú ideálne, muž a žena, ktorí sa v Kristovi odovzdávajú v manželstve jeden druhému, môžu pod vplyvom Ducha Svätého a starostlivosťou cirkvi dosiahnuť jednotu lásky. Boh žehná rodine a chce, aby si jej členovia vzájomne pomáhali k úplnej zrelosti. Upevňovanie súdržnosti rodiny je jedným z cieľov posolstva evanjelia pre poslednú dobu. Rodičia majú viesť svoje deti, aby milovali

a poslúchali Boha. Svojím príkladom a slovami ich majú učiť, že Kristus je láskavý, vždy vľúdny a starostlivý sprievodca, ktorý si praje, aby sa stali časťami jeho tela, členmi Božej rodiny, ktorej súčasťou sú slobodní aj ľudia v manželskom zväzku. (1 Moj 2,18–25; 2 Moj 20,12; 5 Moj 6,5–9; Prísl 22,6; Mal 4,5,6; Mat 5,31.32; 19,3–9.12; Mar 10,11.12; Ján 2,1–11; 1 Kor 7,7.10.11; 2 Kor 6,14; Ef 5,21–33; 6,1–4)

24. Kristova služba v nebeskej svätyni

V nebi je svätyňa, pravý svätostánok, ktorého staviteľom je Pán, a nie človek. V ňom Kristus slúži v náš prospech, sprístupňuje veriacim požehnanie svojej zmierujúcej obete, prinesenej raz navždy na kríži. Po svojom nanebovstúpení bol Kristus uvedený do úradu ako náš slávny Veľkňaz a začal prostrednícku službu, ktorej predobrazom bola služba veľkňaza v prvom oddelení pozemskej svätyne. V roku 1844, na konci prorockého obdobia 2300 dní (rokov), prešiel k druhej a záverečnej fáze svojej zmierujúcej služby, ktorej predobrazom bola služba veľkňaza v svätyni svätých v pozemskej svätyni. Je to dielo vyšetrujúceho súdu, ktorý je súčasťou záverečného odstraňovania všetkého hriechu. Predobrazom tejto skutočnosti bolo očisťovanie starodávnej židovskej svätyne v Deň zmierenia. V predobraznej službe bola svätyňa očistená krvou obetí zvierat, ale nebeské skutočnosti sa očisťujú dokonalou obeťou Ježišovej krvi. Vyšetrujúci súd

odhaľuje nebeským bytostiam, kto z mŕtvych zosnul v Kristovi, a preto je v ňom uznaný hodným mať podiel na prvom vzkriesení. Tento súd tiež ukazuje, kto z živých zostáva v Kristovi, zachováva Božie prikázania a vieru Ježiša Krista, a preto je v ňom pripravený na vstup do večného kráľovstva. Tento súd obhajuje Božiu spravodlivosť, zachraňujúcu tých, ktorí veria v Ježiša Krista. Vyhlasuje, že ľudia, ktorí zostali Bohu verní, dostanú kráľovstvo. Dovŕšenie Kristovej služby v nebeskej svätyni bude pre ľudí pred druhým adventom znamenať ukončenie doby milosti. (3 Moj 16; 4 Moj 14,34; Ez 4,6; Dan 7,9–27; 8,13.14; 9, 24–27; Žid 1,3; 2,16.17; 4,14–16; 8,1–5; 9,11–28; 10,19–22; Zj 8,3–5; 11,19; 14,6.7; 20,12; 14,12; 22,11.12)

25. Druhý príchod Ježiša Krista

Druhý príchod Ježiša Krista je kresťanskou nádejou cirkvi, slávnym vyvrcholením evanjelia. Spasiteľov príchod bude doslovný, osobný, viditeľný a celosvetový. Pri Kristovom návrate spravodliví mŕtvi budú vzkriesení a spolu so spravodlivými živými budú oslávení a vzatí do neba, kým nespravodliví zomrú. Naplnenie väčšiny prorociev a súčasný stav sveta naznačujú, že Kristov príchod je blízko. Boh nám nezjavil čas tejto udalosti, ale nabáda nás, aby sme boli stále pripravení. (Mat 24; Mar 13; Luk 21; Ján 14,1–3; Sk 1,9–11; 1 Kor 15,51–54; 1 Tes 4,13–18; 5,1–6; 2 Tes 1,7–10; 2,8; 2 Tim 3,1–5; Tít 2,13; Žid 9,28; Zj 1,7; 14,14–20; 19,11–21)

26. Smrť a vzkriesenie

Dôsledkom hriechu je smrť. Boh, ktorý jediný je nesmrteľný, však svojim vykúpeným dá večný život. Až do dňa príchodu Pána je smrť pre všetkých ľudí stavom nevedomia. Keď sa zjaví Kristus, ktorý je našim životom, vzkriesení spravodliví a živí spravodliví budú oslávení a uchvátení v ústrety svojmu Pánovi. Druhé vzkriesenie, vzkriesenie nespravodlivých, bude o tisíc rokov neskôr. (Jób 19,25–27; Ž 146,3.4; Kaz 9,5.6.10; Dan 12,2.13; Iz 25,8; Ján 5,28.29; 11,11–14; Rim 6,23; 1 Kor 15,51–54; Kol 3,4; 1 Tes 4,13–17; 1 Tim 6,15.16; Zj 20,1–10)

27. Tisícročie a koniec hriechu

Milénium znamená tisícročnú vládu Ježiša Krista s jeho svätými v nebi v čase medzi prvým a druhým vzkriesením. V tejto dobe budú bezbožní mŕtvi súdení; zem bude úplne pustá, bez živých ľudí, obývať ju bude satan a jeho anjeli. Na konci tohto obdobia Kristus so svojimi svätými i so svätým mestom zostúpi z neba na zem. Vtedy budú vzkriesení nespravodliví mŕtvi, ktorí spolu so satanom a jeho anjeli obklúčia Božie mesto, no oheň od Boha ich spáli a očistí zem. Takto bude vesmír naveky zbavený hriechu a hriešnikov. (Jer 4,23–26; Ez 28,18.19; Mal 4,1; 1 Kor 6,2.3; Zj 20; 21,1–5)

28. Nová zem

Na novej zemi, kde prebýva spravodlivosť, Boh

poskytne vykúpeným trvalý domov, dokonalé prostredie pre večný život, lásku, radosť a vzdelávanie vo svojej prítomnosti. Boh sám tam bude prebývať so svojím ľuďom a utrpenie ani smrť tam už nebudú. Veľký spor sa skončí a hriech už nebude. Všetko živé a neživé bude zvestovať, že Boh je láska. A Boh bude vládnuť na veky. Amen. (Iz 35; 65,17–25; Mat 5,5; 2 Pet 3,13; Zj 11,15; 21,1–7; 22,1–5)

